

PARTS:

Apel·lant : **A, SLU**
Procurador : Sra. **CSM**
Advocat : Sr. **CJM**

Apel·lat : **Sra. IRD**
Procurador : Sra. **PMM**
Advocat : Sr. **XLH**

SENTÈNCIA 003-2021

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. **VINCENT ANIÈRE**
Magistrats: Sr. **CARLES CRUZ MORATONES**
Sr. **JAUME TOR PORTA**

Andorra la Vella, el 29 de gener del 2021.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. VINCENT ANIÈRE**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- Prèvia petició de citació del 31-01-2019, en data 26-03-2019, la representació processal de la Sra. IRD va formular demanda civil en contra de la societat A, SA en reclamació de quantitat, a tramitar pel procediment abreujat, sol·licitant la condemna de la defenent a pagar-li l'import de 2.991,23.-euros, majorada pels interessos legals, i al pagament de les costes processals.

Segon.- Per escrit del 23-04-2019, la representació processal de la societat A, SA va contestar oposant-se a la demanda, sol·licitant es dictés sentència desestimant íntegrament la demanda, condemnant a l'agent a la totalitat de les costes, inclosos els honoraris d'advocat, de procurador i de perit.

Tercer.- Evacuats els tràmits de proves i de conclusions, el Tribunal Unipersonal del Batlle, en data 19-05-2020 , va dictar sentència decidint :
“Estimar la demanda presentada per la part agent i condemnar a la defenent A SLU a abonar a l'agent la suma de 2.991,23.- euros, juntament amb els interessos legals devengats des de la data de contesta a la demanda, així com la totalitat de les costes ocasionades arran de la tramitació del present judici, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, a acreditar en període d'execució de sentència.”.

Quart.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat A, SA, demanant la seva revocació i la desestimació de la demanda amb condemna de la part contrària al pagament de les costes judicials, incloent honoraris d'advocat i de procurador de les dues instàncies.

La representació processal de la Sra. IRD demana la seva íntegra confirmació, i la condemna de la recurrent a pagar les costes de segona

instància.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En el present procediment, la part agent, la Sra. IRD, com a compradora, el 06-05-2010, d'un vehicle X A5 Sportback 2.0 TFSI, a la concessionària andorrana de tal marca, la societat A, SA, vehicle que ha venut al seu torn al Sr. RRP el 08-03-2017, reclama el rescabament per part de la societat demandada de les despeses que va haver d'assumir pel compte del Sr. RRP (50% del cost de la reparació i les factures de les ampolles d'oli) a causa d'un consum excessiu d'oli pel motor, i que sosté correspon a un vici ocult que afectava el vehicle des de l'inici.

El tribunal unipersonal ha considerat que la prova indiciària aportada per la part agent avalava l'existència d'un vici ocult afectant el motor del vehicle i per tant va estimar íntegrament la demanda.

Segon.- Els greuges de la part apel·lant contra la sentència d'instància es centren en la inadequada valoració de la prova.

Exposa de forma general que no està d'acord amb les conclusions del tribunal que amb el canvi de les peces es va resoldre la problemàtica i que per tant la causa de l'excessiu consum d'oli es devia a les esmentades peces per existir en les mateixes un vici ocult des del moment de l'adquisició del vehicle tota vegada que per arribar a aquesta conclusió la sentència es basa en l'informe del perit de part, el Sr. CSE, que la part apel·lant qualifica d'imprudent i audaciós.

Argumenta que la sentència d'instància no ha tingut en compte que la Sra. IRD no ha manifestat cap queixa amb relació al consum excessiu d'oli fins passats 3 anys i 5 mesos de l'adquisició del vehicle, temps més que suficient per a poder observar un defecte o vici ocult, sobretot quan la Llei del consumidor preveu una garantia legal de dos anys ; que el tribunal ha

decidit « catalogar » de vici ocult la necessitat de canviar les peces del vehicle quan no ha quedat acreditat cap vici ocult en el moment de la venda del vehicle ; que el mateix va circular amb plena normalitat i sense queixa durant els 32.496 quilòmetres següents a l'adquisició ; que després d'un període de temps és inevitable que determinades peces acabin desgastant-se fins al punt de necessitar una substitució, i que no es compleixen els requisits del vici ocult quan la càrrega de provar el vici ocult recau sobre el qui al·lega el vici.

Afegeix que existeix un error per part del tribunal respecte la valoració de la prova pericial pel fet d'acollir favorablement l'argument del perit de part, Sr. CSE, on tan sols observant les peces i basant-se en uns comentaris proveïts de fòrums d'internet té clara la causa que provoca l'excés de consum d'oli quan aquesta manera de procedir del perit escapa de tota lògica i apareix temerària i pròpia d'algú que té poques ganes de fer la seva feina.

D'altra banda, reitera que la seva defensada ha actuat amb bona fe durant tota la consecució dels fets que han succeït amb relació al vehicle, i en particular en relació a la qüestió de la remesa de les peces canviades, i que li resulta incomprendible que la sentència faci referència a una conducta obstruccionista de la societat A.

Tercer.- Abans d'endinsar-nos en la valoració de la prova, i donat que la part recurrent sosté que no es donen les condicions per considerar l'existència d'un vici ocult, escau recordar breument quines són aquestes condicions.

L'acció en qüestió (Digest 21,1,21, coneguda com a acció edilícia, *de aedilicio edicto et redhibitione et quanti minoris*), correspon a l'obligació del venedor de sanejar els vicis ocults de la cosa venuda, amb independència del fet de si els coneixia o no, ja que el fonament essencial és la necessitat de restablir l'equilibri econòmic entre les parts que es va trobar trencat per la *deceptio* experimentada pel comprador com a conseqüència directa del defecte inherent a la cosa.

Els requisits pel seu triomf són que el comprador provi, d'una part, que els vici són ocults per una persona mínimament diligent que no els coneixia i no els podia detectar tenint en compte la naturalesa de la cosa, el caràcter patent del defecte i els coneixements tècnics del comprador, i d'altra part, que aquests vici tenen una entitat suficient com per alterar la destinació de la cosa comprada.

Cal precisar que el termini entre la data de compra i la data de descobriment del vici no és per si sola una raó per descartar l'existència d'un vici ocult, ja que per definició el mateix és ocult i pot existir com a germen al moment de la venda però desenvolupar-se i manifestar la seva verdadera natura més tard.

D'altra banda, és cert que *“pel que fa a les accions orientades a l'exigència del sanejament per vici ocults i (...) correspon la prova dels defectes o vici ocults a aquell que al·lega la seva existència i articula l'acció redhibitòria o la quanti minoris”* (STSJC del 10-1-2005).

Quart.- Pel que fa a la valoració de la prova, hem de dir per començar que la sentència d'instància no es limita a adoptar les conclusions del perit de part Sr. CSE sinó que realitza un estudi crític i comparatiu de tots els elements aportats i en particular les pericials de part.

I és així que ha conclòs que els indicis aportats per la part agent i l'acarament entre els dos perits de part eren suficients per acreditar l'existència d'un vici ocult.

Compartim aquesta conclusió.

En efecte, si bé no hi ha constància del problema de consum excessiu d'oli abans de la ordre de reparació de l'octubre del 2013 (quan la demandant refereix que es va manifestar però de forma limitada des del moment de la compra) apareix no obstant que el problema en qüestió és real i va durar durant anys. Finalment, la societat venedora defenent va

acabar per reconèixer-lo el 21-02-2018, això és després de la venda al Sr. RRP, certificant “*Fem constar que el vehicle té consum d’oli elevat*” i establint un pressupost pel reemplaçament de les 4 bieles i 4 pistons.

En un altre certificat del 16-04-2018, el cap de taller de la defenent exposa que a l’agost del 2015, quan el vehicle tenia 48.359 kms, es va informar al client que s’hauria de reemplaçar els pistons i bieles.

Dit d’una altra manera, el problema de consum d’oli excessiu del cotxe en qüestió era conegut per la societat defenent com a mínim des del 2013 i els seus tècnics l’havien relacionat des del 2015 amb el canvi de les peces que es van finalment canviar el 12-09-2018 per un total de prop 4.500.-euros quan el cotxe tenia només uns 77.000 km i que, com això ressurc de les fotos preses pel Sr. RRP, s’havia produït una acceleració i una agravació del fenomen doncs en aquell moment el cotxe necessitava una recarrega d’oli encara més freqüent.

No pot existir cap dubte sobre la natura del problema quan ressurc de la correspondència que va existir entre X FRANCE i la defenent que aquesta darrera li indica : “*..nous allons appliquer une CIG à ce véhicule selon la TP 2026749/17 (consommation d’huile moteur supérieure aux données du Constructeur)*”.

Finalment, el Sr. RRP ha manifestat (foli 216) que mai després de la reparació del 12-09-2018 i fins al 17-09-2019 el cotxe li havia tornat a reclamar oli.

Aquestes constatacions són importants ja que permeten constatar de manera objectiva que es tracta d’un problema del qual el vehicle patia des de molt de temps, que s’anava agreujant amb el temps, però al qual la venedora no havia aportat cap remei tot i indicant que el consum d’oli es trobava dins de la normalitat, i que es va finalment resoldre amb la reparació efectuada, malgrat la part recurrent no ho admeti.

Tota la qüestió a partir d'aquí es determinar si aquest vici era preexistent a la venda a la Sra. IRD, és a dir un defecte de fabricació puix se li va vendre nou.

La resposta passa per l'examen detallat de la prova pericial.

Cinquè.- Quant a les pericials, cal explicar que en hi ha tres en autes. Es tracta d'informes de perits de parts, és a dir l'informe de data 06-02-2019 del Sr. CSE, perit designat per l'agent, l'informe de data 28-08-2018 del Sr. MA, perit designat per la defenent, i finalment de l'informe de datat 23-05-2019 del Sr. FU, perit designat per l'agent.

Pel que fa a l'informe del Sr. CSE, el mateix, després de detallar el funcionament de les peces implicades (pistons i bieles) i descriure com, en cas d'un defecte de fàbrica com una folgança, poden ser a l'origen del consum excessiu d'oli, explica que la seva experiència professional li ha ensenyat que aquests motors 2000 TFSI X tenen un problema amb els consums d'oli que queda resolt quan es reemplacen les bieles i els pistons, i que els fòrums automobilístics en internet confirmen que d'altres han fet la mateixa constatació.

Així conclou :

"(...) En conclusió, segons la meva experiència professional, les recerques efectuades sobre el tema i la inspecció efectuada mentre es reparava el vehicle en el concessionari Oficial d'X, al taller mecànic del A, puc afirmar que el consum excessiu d'oli del motor del vehicle marca X, MODEL A5, matrícula 0000 propietat en l'actualitat del Sr. RRP té com origen un mal muntatge en la fabricació del motor o per defecte de fàbrica en la tolerància/folguera/enginyeria de les peces (pistons i anelles). La forma de concloure indubtablement, hauria estat poder mesurar les peces canviades per A i determinar així si la folgança existent, és superior a la estrictament necessària. No obstant això, A no em va permetre tenir accés a les peces canviades, al·legant que aquestes pertanyen a l'empresa X I que no podien fer entrega a tercers."

Arribat en aquest punt, hem de fer un incís sobre les condicions en les quals la pericial es va realitzar ja que tenen una importància certa al moment de valorar-la.

Apareix que per correu del 02-08-2018, l'advocat de la Sra. IRD va informar a la societat defenent que la continuava considerant com a responsable del defecte afectant el motor i que per tal d'instar les accions pertinents volia que, abans de practicar la reparació prevista en seguiment del pressupost del 21-02-2018, es practiques una pericial pel perit per ell designat al qual demanava que se li permeti inspeccionar el cotxe i se li remetin les peces defectuoses per el seu examen detallat.

No obstant això, la societat CPA va permetre al Sr. CSE assistir a la reparació, d'aquí les fotos que acompanyen el seu informe, però es va negar a remetre'l les peces en qüestió, argüint que les mateixes li pertanyien pel fet d'haver acceptat el Sr. RRP que la societat assumeixi la meitat del cost de la reparació.

Per tant, si el Sr. CSE només va fer fotos de les peces durant les seves operacions i no va poder comprovar ell mateix les mides de les mateixes no és perquè es tracta d'un professional poc diligent com ho pretén la defenent sinó perquè, quan s'ha presentat al taller, pensava que es podria endur-se-les per a realitzar les verificacions escaients, raó justificant que no havia portat el seu propi.

A més a més, el discutible fet que la societat concessionària estigui legitimada a negar-se remetre al propietari del cotxe les peces canviades pel fet que això seria incompatible amb la "participació comercial" d'aquesta en el cost de la reparació no queda establert altrament que per l'afirmació feta en un missatge electrònic de X FRANCE (país on les operacions pericials es realitzen de manera significament diferent), i enlloc apareix que el Sr. RRP hauria acceptat tal limitació del seu dret a recuperar les peces canviades del seu vehicle.

Tot al contrari, les condicions generals de la defenent que es troben al dors de l'ordre de reparació que aporta en original en Autes comporta una

clàusula VIII RECANVIS que organitzen la posa a disposició de les peces retirades sense cap altra precisió (foli 55) i el Sr. RRP ha manifestat al respecte (foli 216) que tot i no haver marcat la casella de no retorn de peces en l'ordre de reparació no li havien volgut tornar sense motius.

Així les coses, no pot la societat apel·lant queixar-se del fet que la sentència d'instància es refereix a la seva conducta obstruccionista tota vegada que queda establert que aquesta manera d'actuar ha impedit que el perit de part pugui realitzar totes les comprovacions que volia fer i que s'havien anunciat més que clarament abans de la reparació.

Analitzat l'informe del Sr. CSE conjuntament amb les seves manifestacions en el marc de l'acarament, s'ha de rebutjar la consideració de la part apel·lant que el seu informe seria "imprudent i audaciós" i que hauria fonamentat la seva conclusió només sobre l'observació de les peces i uns comentaris proveïts de fòrums d'internet, doncs si bé per raó de les circumstàncies que acabem d'exposar no va poder realitzar totes les investigacions que volia, tanmateix també ha tingut en compte la seva experiència personal de tècnic en relació a la relativa freqüència d'aquest defecte sobre aquest tipus de motor de la marca, així com l'històric concret de les intervencions i reparacions del cotxe d'autes, i tots aquests elements el van portar a un "diagnòstic" raonat.

Finalment, tenint en compte tots aquests extrems trobem del tot injustificada la crítica en contra d'aquest professional segons la qual tindria "*poques ganes de fer la seva feina*".

Pel que fa a l'informe del Sr. MA, el seu objecte, com ho indica en el mateix era determinar l'estat i el desgast dels diferents elements mecànics del motor podent influir en el consum d'oli.

Precisar que la societat va fer realitzar aquest informe sense recollir l'autorització prèvia del Sr. RRP.

Després d'explicar els factors que influeixen en el consum d'oli, explica que la introducció d'oli en el motor per culpa d'una porositat en la culata o

les cilindres per defecte de construcció és molt poc freqüent quan tal introducció pels segments o de les guies de vàlvula és molt més freqüent ja que corresponen al desgast normal del motor.

Sobre les seves constatacions, indica que li han permès descartar la presència d'una fuga d'oli. Ha mesurat que el pistó més desgastat estava dins del límit del servei d'ús.

Així conclou :

Un cop inspeccionats i mesurats els elements del motor que podien intervenir en el consum d'oli, no s'hi ha observat cap defecte greu. No s'hi ha vist pèrdues d'oli en les juntes del circuit de lubricació, ni depòsits greixosos ni untosos en el motor. Únicament s'ha observat unes lleus incrustacions en els cilindres 3 i 4, emperò s'han mesurat els seus components i aquests no presenten cap desperfecte i estan amb marge suficient dins dels límits de servei establerts pel fabricant. El desgast existent correspon al quilometratge del vehicle. Generalment el consum d'oli no hauria de superar 1Kg cada 1.000 quilòmetres. En el manual de l'usuari del vehicle s'indica al conductor que en funció de la seva conducció i de les condicions en les que el vehicle s'utilitza, el consum d'oli pot arribar fins als 500ml. cada 1.000 quilòmetres. Altres factors que poden influir en el consum d'oli, com el tipus de conducció o les condicions de funcionament del vehicle no s'ha pogut avaluar en el present informe."

Pel que fa a l'informe ratificat del Sr. FU, es tracta d'un avís que el mateix ha donat després de la reparació i després d'haver analitzat la documentació proporcionada per la Sra. RRP, i en el qual indica :

"- Puc determinar que el elevat consum d'oli d'aquest motor no té com a origen un mal ús del vehicle, sinó a un possible mal ajustament i calibratge de diferents components del motor.

- Que tampoc amb un quilometratge de 77.000 Km s'hagi de tindre de substituir el joc de bieles i pistons amb un vehicle d'aquestes característiques.*
- Que dit consum d'oli prové des d'un inici de compra del vehicle ja que la propietària notifica l'anomalia a cada visita al concessionari per el manteniment.*
- Que per poder efectuar un peritatge exhaustiu i concloure l'origen del consum d'oli, és necessari tindre accés al material substituït en aquesta reparació".*

Donat les conclusions oposades dels dos primers perits, es va procedir a petició de la societat defenent a un acarament entre ells amb l'objectiu de contrarestar les valoracions i mètodes dels dos professionals.

Cadascú va mantenir les seves explicacions.

El Sr. MA va indicar que desconeixia perquè el consum d'oli del vehicle era excessiu i que havia verificat si el desgast de les peces era dins de la normalitat, que finalment tot el motor era correcte, i que res apuntava per un ús indegut del vehicle.

El Sr. CSE va repetir que quan les peces d'un motor no eren ben ajustades el mateix consumia més oli però el Sr. MA, tot i mostrant-se parcialment d'acord, va afegir que en tal cas el motor no funcionaria bé des del primer dia i que el consum excessiu d'oli pot tenir altres causes.

A aquesta objecció, el primer ha contestat que la seva experiència i les constatacions visuals fetes del vehicle en qüestió li confirmaven el problema de que sí que venia del pistó i que donat les peces canviades, i donat que no era normal tenir que fer una obertura de motor a un cotxe d'aquesta marca i quilometratge, s'havia de concloure a l'existència d'un vici ocult.

Del seu costat, el Sr. MA va indicar que desconeixia perquè s'havien canviat les peces precisant que potser era per allargar la vida útil del vehicle i que el fet de canviar peces no significava automàticament que eren malmeses.

Sisè.- Així les coses, considerem que el mètode de la Sra. Batlle de recórrer a un examen minuciós i lògic dels indicis a la seva disposició, després d'haver constatat que cap de les dues pericials aportava una resposta definitiva, no mereix cap crítica.

Al final queda establert que la reparació feta a l'agost del 2018 era necessària per resoldre el problema de consum excessiu d'oli que presentava el vehicle des de que tenia poc quilòmetres, que ho va resoldre, i que l'única explicació lògica i compatible amb tots els elements

tècnics abans exposats i amb els fets acreditats, és la d'un defecte inicial i en cap cas un mal ús o l'acció de desgast que implica l'ús de vehicle i el pas del temps.

Arribem a la conclusió que la prova pericial valorada conforme al criteri de la sana crítica i en relació a la restant de la prova practicada, confirma la teoria del Sr. CSE i posa de manifest que el vehicle ja presentava el defecte quan va ser venut, i que per tant l'acció havia de triomfar.

Per tot l'exposat, es confirma íntegrament la sentència.

Setè.- Pel que fa a les costes de segona instància, en aplicació de la regla del venciment objectiu i atesa la desestimació del recurs, escau imposar-les a la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

Primer.- DESESTIMAR el recurs de la representació processal de la societat A, SLU, en contra de la Sentència dictada pel Tribunal Unipersonal del Batlle de data 19-05-2020, que confirmen íntegrament.

Segon.- IMPOSAR a la societat A, SLU, les costes de segona instància.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-